

νιον καὶ τῶν φίλων ἦν οἶσθα· καὶ γὰρ παρὰ σοὶ
ἐδείπνησε πολλάκις, καὶ ἐπῆνεις αὐτῆς τὸν ἐπι-
χώριον ἀττικισμόν, ἀλλ' ὡς φοβούμενος αὐτὴν
ἐπαινεῖν, ὄθεν καὶ μειδιάσασα θερμότερόν σε
κατεφίλησα. οὐ μέμνησαι, Μένανδρε; θεασάμε-
ναι δέ με παρὰ τὸ εἰωθὸς καὶ τῷ προσώπῳ καὶ
τοῖς ὀφθαλμοῖς χαίρουσαν 'ὦ Γλυκέριον' ἤροντο,
'τί σοι τηλικούτον γέγονεν ἀγαθόν, ὅτι καὶ ψυχῇ
καὶ σώματι καὶ πᾶσιν ἀλλοιοτέρα νῦν ἡμῖν πέ-
φηνας; καὶ τὸ σῶμα γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις
ἐπιχάριτόν τι καὶ εὐκταῖον'. Κἀγὼ 'Μένανδρον'
ἔφην 'τὸν ἐμὸν ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς Πτολε-
μαῖος ἐπὶ τῷ ἡμίσει τῆς βασιλείας τρόπον τινὰ
μεταπέμπεται' 'μεῖζονι τῇ φωνῇ φθεγζαμένη καὶ
σφοδροτέρα, ὅπως πᾶσαι ἀκούσωσιν αἱ παροῦσαι.
καὶ ταῦτα ἔλεγον ἐγὼ διατινάσσουσα καὶ σο-
βοῦσα ταῖς χερσὶν ἐμαυτῆς τὰς ἐπιστολάς σὺν τῇ
βασιλικῇ σφραγίδι. 'χαίρεις οὖν ἀπολειπομένη';
ἔφρασαν. τὸ δὲ οὐκ ἦν, Μένανδρε. ἀλλὰ τοῦτο
μὲν οὐδενὶ τρόπῳ μὰ τὰς θεάς, οὐδ' εἰ βούς μοι
τὸ δὴ λεγόμενον φθέγγαιτο, πεισθεῖην ἂν ὅτι
βουλήσεται μέ ποτε ἢ δυνήσεται Μένανδρος ἀπο-
λιπὼν ἐν Ἀθήναις Γλυκέραν τὴν ἑαυτοῦ μόνος
ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύειν μετὰ πάντων τῶν ἀγα-
θῶν.

Ἄλλὰ καὶ τοῦτό γε εἰδὼς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ὧν
ἀνέγνων δῆλος ἦν ὁ βασιλεὺς, τὰ μὰ πεπυσμένος
ὡς ἔοικε περὶ σέ, καὶ ἡρέμα δι' ὑπονοιῶν Αἰγυπ-
τίοις θέλων ἀστεῖσμοῖς σε διατωθάζειν. χαίρω